

[Chr. Christiansen.]

Ved Teaterlovens Vedtagelse i 1934 blev der fremsat et varmt Ønske om, at den kulturelle Fond efterhaanden kunde blive for Musikken, hvad Carlsbergfondet er for Billedkunsten og Videnskaben. Virkeliggørelsen af dette Ønske ligger vel endnu noget ud i Fremtiden; men enhver Forøgelse af Kulturfondens Indtægter betyder en Styrkelse af Fonden og større Muligheder for at naa frem til det ønskede Maal.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, og jeg regner med, at det vil faa en let og hurtig Gang gennem Rigsdagen.

Himmelstrup: Formelt er det naturligvis rigtigt, at det lille Lovforslag, vi behandler her, har til Hensigt, saaledes som det ogsaa er fremhævet af den ærede socialdemokratiske Ordfører (Chr. Christiansen), at imødekomme et Ønske fra den Organisation inden for danske Dramatikere, som hedder Fællesorganisationen for dramatiske og musikdramatiske Rettigheder i Danmark, et Ønske, som gaar ud paa, at de maa faa en lignende Ordning for visse Forfatterrettigheders Vedkommende, som Teaterlovens § 8 har givet med Hensyn til visse Komponistrettigheder. En Imødekommen af dette Ønske har jo endvidere den Fordel, at det giver flere Penge i den saakaldte kulturelle Fonds Kasse til Fremme af de Formaal, som efter Teaterlovens § 7 er den kulturelle Fonds, som det dog vistnok kan siges kun i meget ringe Grad er blevet opfyldt, af den simple Grund, at Kulturfondens Kasse i alt Fald hidtil i meget høj Grad har været eet med Det kongelige Teaters Kasse. Dette har jo været Tilfældet i saa høj Grad, at det ikke har været muligt at stille væsentlige Midler til Raadighed fra den kulturelle Fond ud over det, der er stillet til Raadighed for Det kongelige Teater, og reelt maa man vel derfor ogsaa se det paa den Maade, at det Forslag, her er Tale om, i Virkeligheden er et Forslag om Støtte til Det kongelige Teater. Det har jo nemlig vist sig i Aarene siden 1935, da den sidste Teaterlov blev gennemført, at den Ængstelse, som vi fra vor Side nærede for, at denne Teaterordning ikke kunde holde, har vist sig fuldkommen berettiget. Forholdet har jo været det, at bortset fra de Smaabeløb, som den ærede socialdemokratiske Ordfører nævnte der er stillet til Raadighed for andre Formaal, er hidtil alle Indtægterne, der er flydt til den kulturelle Fond, gaaet til Støtte for Det kongelige Teater, og Tilskuddet har jo endog været

stærkt voksende. Jeg tror ogsaa, man skal regne med de stigende Tilskud i Fremtiden, hvis der ikke kommer en mere almindelig Ordning af dette Forhold. For Aaret 1935—36 udgjorde Kulturfondens Tilskud til Det kongelige Teater 591 000 Kr., det voksede i 1936—37 til 676 000 Kr., og der er vist al Grund til at tro, at det i indeværende Aar vil vokse yderligere. Jeg har for nogle Dage siden set en Opgørelse fra en særdeles teaterkyndig Mand, og den gik ud paa, at der for Aaret 1937—38 af den kulturelle Fond vil blive stillet Krav om et Beløb paa ca. 735 000 Kr. for at gennemføre Teatrets Økonomi paa en forsvarlig Maade.

Der bliver altsaa paa den Maade efter vor Opfattelse kun meget lidt tilbage i Kulturfonden til de andre Formaal. Den ærede socialdemokratiske Ordfører nævnte nogle Beløb, et Aar paa ca. 15 000 Kr., det næste Aar paa ca. 17 000 Kr., men sammenholdt med Hovedbeløbet paa 500 000 Kr.—600 000 Kr. er det i Virkeligheden kun ganske overordentlig lidt.

Den kulturelle Fonds Budget for 1936—37 er offentliggjort i Betænkningen til Tillægsbevillingsloven for dette Aar. Det fremgaar heraf, at man for dette Aar har regnet med en samlet Indtægt paa 629 000 Kr., og det ligger i Sagens Natur, at naar de Tilskud, der stilles Krav om, er oppe paa omkring 700 000 Kr., kan Midlerne til disse Tilskud ikke tilvejebringes ved de normale Indtægter, som Fonden har, men maa tilvejebringes dels derigennem, at der lægges Beslag paa visse Kapitalgoder, som findes i Fonden, dels derved, at der finder visse Forskydninger Sted med Hensyn til Tidspunktet for Indbetaling af Midlerne fra Statskassen og fra Radiofonien i den kulturelle Fonds Kasse, som bevirker, at man kan trække paa Fremtiden, hvilket alene forklares derigennem, at Statens og Teatrets Regnskabsaar ikke er sammenfaldende. Det ligger imidlertid i Sagens Natur, at denne Fremgangsmaade vel kan gaa for en Tid, men ikke kan holde i det lange Løb, idet det i Virkeligheden er en Art Rovdrift med Fremtidens Midler, der herigennem drives.

Den højtærede Undervisningsminister har da ogsaa baade i Finansudvalget og ved Finanslovens anden Behandling her i Tinget i Januar Maaned stillet i Udsigt, at han i Løbet af indeværende Rigsdagssamling vilde være i Stand til at give Oplysning om visse Planer, han har, og som har til Formaal at tilvejebringe en fastere Ordning for Det kongelige Teaters fremtidige Økonomi. Da